PODZIMNÍ FARNÍČEK

ČASOPIS FARNOSTI KNÍNICE U BOSKOVIC

Č. 33
2019

V NEDĚLI 5. SRPNA PROBĚHLO NA ZÁVĚR MŠE SV. LOUČENÍ S NAŠÍM ADMINISTRÁTOREM O. JOSEFEM PEJŘEM.

Vděčnost za jeho dvouletou službu slovy vyjádřila Danka Ošlejšková a za celou farnost byly otci předány dary (kalendář s fotografiemi ze života knínické farnosti, mešní víno, kniha o Izraeli a zbytek z finančního obnosu, který jste na dárky věnovali).

Protože naše farní společenství nebylo s předstihem oficiálně o této změně informováno, a možná i proto, že otec Josef popsal svůj odchod jako důsledek žádosti farníků na biskupství, došlo mezi námi k dohadům a různým reakcím.

Svoje pocity z této situace popsala paní Gábina Povolná následovně:

Milí farníci,

chtěla bych zareagovat na odchod otce Pejře z naší farnosti.

Jak nám otec Pejř na jeho poslední mši svaté u nás sdělil, bylo to na žádost našich farníků. Nikdo mě neinformoval, že se v naší farnosti něco takového chystá. Určitě bych s tím nesouhlasila. Otec Pejř měl velice pěkná kázání a neměla bych sebemenší důvod si na jeho osobu stěžovat. Jsem toho názoru, že pro kněze je farnost rodinou, protože se pro nás farníky své vlastní rodiny zříkají. Proto chci tímto říci, zamysleme se, jak se asi musel otec cítit? V dnešní době, kdy je tak málo kněží, bychom si jich měli vážit a děkovat Bohu, že zde máme kněze a s pokorou a úctou k němu přistupovat.

S modlitbou Gábina Povolná

I my další můžeme mít na vzniklou situaci různé názory a pohledy zakládající se na tom, jakým způsobem jsme během uplynulých let s o. Josefem přišli do osobního kontaktu.
A tak přijměte povzbuzení se o těchto pocitech a názorech sdílet při rozhovorech například ve Farní kavárně…

ÚVODNÍK 4

TÉMA: MODLITBY INSPIROVANÉ CESTAMI 5

PAPEŽ FRANTIŠEK NÁŠ UČÍ 18

INSPIROVALO NÁS 20

Z FARNÍ KNIHOVNY 22

VÍME PROČ? 24

POZNÁVÁME SAKRÁLNÍ STAVBY 25

MISIJNÍ A CHARITATIVNÍ ČINNOST NAŠÍ FARNOSTI 26

OKÉNKO NEJEN PRO DĚTI 27

CÍRKEV BEZ HRANIC ANEB CO SE DĚJE KOLEM NÁS 28

PŘEDSTAVUJEME SI FARNOSTI NAŠEHO DĚKANÁTU 32

SVĚTCI JAKO INSPIRACE PRO NÁŠ ŽIVOT 36

KRÁTKÉ ZPRÁVY 42

FOTOVZPOMÍNKA NA FARNÍ DEN 43

MYŠLENKA NA ZÁVĚR 44

PŘÍLOHY

SVATOVÁCLAVSKÉ OBRÁZKY K OKÉNKU NEJEN PRO DĚTI

VYZNAČTE SI V KALENDÁŘI A POZVÁNKY

ZMĚNA A VÍTR

Vážení přátelé, v životě zažíváme mnoho změn. Důvodem je to, že jsme lidé. Na rozdíl od Boha, který žádné změny nezažívá. On je duch a v něm žádná změna není. Je dokonalý v pravém smyslu toho slova. My lidé jsme bytosti duchovně tělesné. Máme nesmrtelnou duši, ale také smrtelné tělo a, jak víme, mnoho se toho u nás mění.

Bůh možnost změny vložil do naší přirozenosti. Během života se máme měnit k něčemu dobrému nebo k něčemu ještě lepšímu. To nám umožňuje dar svobody, který nám dal Bůh. A neměníme se jenom my sami. Ovlivňujeme také své okolí. To blízké i třeba vzdálenější. Touha posouvat věci k lepšímu je dobrá touha.

Můžeme říci, že tak, jak se toto týká nás jako jednotlivců, tak se to týká malých společenství např. rodiny nebo větších společenství např. obce či církve. Ta se také mění – ne svou podstatou, ale na své cestě ke svatosti. A farnost je místem, kde se církev uskutečňuje.

Hledání toho dobrého nebo lepšího je vždy provázeno změnou. Ta se nemusí každému zamlouvat. Může dokonce vzniknout otázka: Proč to? Proč ne jinak? Nelze na všechny otázky hned, výstižně a úplně odpovědět, ale lze říci jedno: změna, která se uskutečňuje v církvi, je vždy vedena snahou, aby církev (farnost) směřovala k něčemu dobrému nebo ještě lepšímu.

My v současné době tady v knínické farnosti zažíváme změnu (administrátora). I ona je vedena stejnou snahou církve o dobro. I to, co jsme zažívali v minulých letech, bylo vedeno stejnou snahou. A já bych si přál a přeji to také vám všem, aby stále projevovaná snaha církve nevyšla naprázdno. Stalo by se to tehdy, kdybychom už (hlavně u sebe) nechtěli nic měnit. Stalo by se to tehdy, kdybychom se považovali za dokonalé. Pak by ani Bůh nám neměl co říct – a on má přitom pro nás přichystáno tolik milých slov!

P. Miroslav Šudoma

PS: O větru příště.

Letos jsme se s rodinou poprvé vydali na dovolenou daleko od domova. Dlouhá cesta před námi, nejistota, nervozita, možná i strach – **rozum chrlil prosby, srdce šeptalo modlitbu odevzdání**. Pohledy do mořských dálek, vlny narážející ve větru na skaliska, dosud neviděné rostlinné druhy, příjemné počasí a rodinná pohoda – **chvály Boží velikosti samy přilétaly na mysl i na jazyk**. Spokojené děti, pěkné zážitky a šťastný návrat domů – **slova velkých díků…**

TAK JAKO JE ROZMANITÝ SVĚT, TAK ROZMANITÁ JE MODLITBA. MODLITBA JE ROZHOVOR ČLOVĚKA SE SVÝM STVOŘITELEM, PÁNEM, OTCEM, PŘÍTELEM.

Sami víme, jaká modlitba je ta “naše”. Ale soused se rád modlí jinak. Způsob naší modlitby před léty může být velmi odlišný od toho, co za modlitbu považujeme dnes. Vývoj, zrání, objevování nebo třeba znovuobjevování – to vše je dovoleno. V mnoha oblastech života, tak proč ne v modlitbě?

POJĎME SI SPOLEČNĚ POVÍDAT O TOM, JAKÁ MODLITBA JE NÁM BLÍZKÁ, CO ZA MODLITBY JSME OBJEVILI NA NAŠICH LETNÍCH CESTÁCH, CO JSME SE O MODLITBĚ NAUČILI BĚHEM LET HLEDÁNÍ A ZRÁNÍ…

MÉ SETKÁNÍ S BOHEM PŘI MODLITBĚ

Jednoho letního rána jsem se vzbudila na krásném poutním místě Králíky a vyšla jsem se modlit do přírody. O modlitbu jsem se tak nějak snažila pořád, ale vždycky to bylo jednostranné. Chrlila jsem na Pána všechny svoje modlitby, ale nedávala jsem mu šanci, aby mi On něco řekl k mému životu, k mým plánům…

Tentokrát to bylo jiné. Vzývala jsem Ducha svatého, toužila jsem, aby přišel do mé modlitby, do tohoto času. Potom jsem byla určitou dobu v tichu a Bůh měl šanci mluvit… Bylo pro mě velmi zvláštní, když jsem ho slyšela ve svých myšlenkách, svým duchovním hlasem…

Viděla jsem nad sebou letět ptáky. Jeden pták mával křídly, ale neposunul se nějak zvlášť na své cestě. Druhý pták roztáhl křídla a párkrát s nimi zamával a urazil velkou vzdálenost…

V tom mi to všechno „docvaklo“. Pokud se sami ze svých sil snažíme někam v životě dojít, tak se s velkým úsilím posuneme snad o kousíček dopředu. Když ale svůj život odevzdáme Ježíši, tak stačí roztáhnout křídla a Duch svatý nás ponese…. V té době mě to zasáhlo, ale ještě jsem tomu dost dobře nerozuměla, ale teď už snad trochu chápu… S Bohem a s důvěrou v Něho má život tu pravou „šťávu“ a je zamířený na ten správný cíl a tím je věčnost v Boží přítomnosti…. Umírejme sobě, aby se Pán mohl rodit v nás…

-bš-

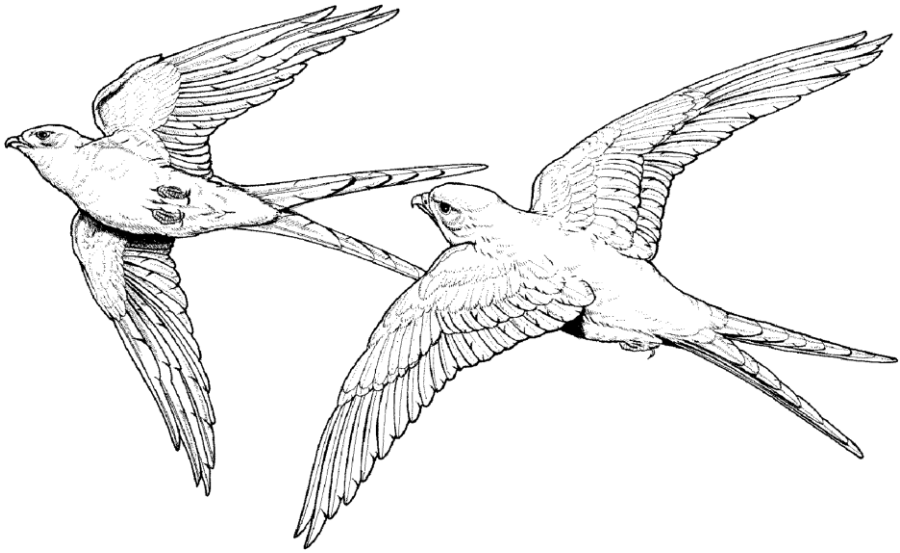

NEUSPOŘÁDANÝ PRŮŘEZ OSOBNÍ A RODINNOU MODLITBOU

Stává se mi poměrně často, že někde „padnu“ na modlitbu, která mě v ten moment uchvátí a říkám si, to je ono, tu se chci modlit do konce života. Ale většinou to tak není. Ztratím ji nebo na ni zapomenu. Protože život přinese nové impulzy.
V období dospívání byla pro mě velkým objevem modlitba Breviáře. S nynějším manželem, tenkrát co by mladí zamilovaní, jsme jezdívali často do Osové Bítýšky (diecézní centrum mládeže), kde jsme poprvé zakusili, co to jsou Ranní chvály a Nešpory a hledání správných stran v Breviáři bylo skutečným dobrodružstvím. V prvních letech manželství jsme se pokoušeli v této modlitbě vytrvat, ale ne úspěšně. Nicméně vím, že modlitba žalmů je něco, k čemu se chci jednou vrátit.
Modlitba, které si dodnes vážím, je modlitba nastávající matky. To jsme byli, tuším s naším kaplanem o. Petrem Košuličem na pouti v Olomouci a v jednom kostele jistá „spolupoutnice“ našla kartičku s touto modlitbou. A prostě mi ji nabídla, byla jsem tehdy těhotná. Jako dnes si pamatuju ten sváteční pocit, když mi ji dávala do ruky. A pak už všechny další děti vyrůstaly v mém lůně kolébány touto modlitbou:

Modlitba nastávající matky

Pane Ježíši, vroucně Tě prosím za dítě v mém lůně.
Ty jsi mi dal v mém životě nesmírný dar malého života.
Pokorně Ti děkuji, že jsi mě vyvolil jako nástroj své lásky.
Pomoz mi v této době očekávání, abych se celá svěřila Tvé svaté vůli.
Daruj mi srdce čisté, silné a obětavé matky.
Obětuji Ti svůj strach, obavy a přání za své dítě.
Dej, ať přijde na svět zdravé.
Uchraň je před každým tělesným utrpením a nebezpečím pro jeho duši.
Maria, ty znáš množství nebezpečí mateřství,
dej mi srdce plné živé a vroucí víry.
Posvěť dobu mého očekávání,
požehnej mou radostnou naději,
pomoz, aby plod mého života pomocí Tvého božského Syna
rostl ve ctnosti a svatosti. Amen.

Mám ráda modlitbu růžence a nejvíc jsem si ji užívala v květnu 2018, kdy se mi poštěstilo vícekrát se zúčastnit májové pobožnosti ve vážanském kostelíčku. Společně s dalšími lidmi se jednotlivé Zdrávasy nesly jako hudba, byla to prostě a jednoduše radost. A máme to štěstí, že všechny naše děti tuto modlitbu nadšeně přijímají. Když se modlíme v rodinném kruhu, předříkáváme postupně každý jeden Zdrávas.

Jak čas běží a postupně ztrácím víru ve vlastní síly, je potřeba věřit někomu jinému. A tak víc svůj život, přítomnost i budoucnost, vkládám do Božích rukou. Tomu jsem se naučila ve společenství Modliteb matek. Jedna z modliteb (při ukládání jmen do košíčku) zní:

Pane Ježíši, přicházím před tebe jako matka.
Prosím, abys žehnal mým dětem a všem dětem na celém světě.
Děkuji ti za naše děti, jsou pro nás drahocenným darem.
Pomoz nám, Pane, vždycky si to připomínat, zvlášť, když jsou v těžkostech.
Vždyť žijí ve světě plném násilí, ve světě, který tě vždy neuznává,
ve světě, kde se mohou stát terčem posměchu, když vyznají, že v tebe věří.
Pane, pomoz nám poznat, že ty jsi stále s námi,
že s námi sdílíš radost i bolest, že jsi vítěz nad zlou mocí.
Jsi s námi, když se smějeme a pláčeš s námi v bolestech.
Prosíme tě, dej nám milosti, které potřebujeme, abychom naplnili záměr, který máš s naším životem a splnily své povinnosti v rodinách.
Ty jsi všemohoucí Bůh, ty můžeš věci změnit.
Obracíme se k tobě s důvěrou a láskou, protože víme, že odpovíš na naše prosby.
Chceme si vždy připomínat, jak velmi miluješ nás a naše děti a že nás povzbuzuješ, abychom ti odevzdaly své problémy.

S přibývajícími léty ztrácím mnohé ideály – o sobě, o mých blízkých, o pravdě a spravedlnosti, o světě, a tak jsem ráda, že se mi stále kolem nočního stolku „povaluje“ modlitba za obnovu, považuji ji za „silnou“ a nadějeplnou:

Modlitba za obnovu

Otče, modlíme se za OBNOVU.
Prosím, vylij svého Ducha na svůj lid
a daruj nám nové vidění tvé slávy,
novou zkušenost s tvou mocí,
novou víru ve tvé Slovo
a nové zasvěcení se do tvé služby,
aby tvá láska mezi námi rostla
a tvé království přišlo.

Věříme, Otče, ve tvou ochranu
proti úkladům ďábla,
který chce zničit tvé plány a úmysly.
Prohlašujeme tě Pánem v našich životech.
Ať se stane vůle tvá. Amen.

A velkou radost mám ze znovuobjevení modlitby Pod ochranu tvou. Kterou jsem milovala do té doby, než jsem se začala stydět, že neumím její novou verzi. Odvahu zpaměti se ji naučit jsem dostala letos při cestě na dovolenou. Pomodlila jsem se ji jedenkrát za každého pasažéra v autě, takže 7x a už se znovu stala mojí oblíbenou modlitbou. Pod ochranu tvou se utíkám, svatá Boží Rodičko…

Na Vranově při konferenci o pastoraci manželů jsem byla obdarována od přednášejícího informací, že důležitou modlitbou jsou chvály:

Modlitba chval naplní váš dům Boží milostí.

Uvěřila jsem tomu. A tak všichni Boha chválíme a citelně zakoušíme, že v ten moment jsme jako rodina šťastní.

-ph-

CO SE DÁ NAJÍT NA NÁSTĚNCE

Toto povídání o modlitbě je možno nalézt na nástěnce v předsíni jedné moderní kaple.

Možná někomu z nás pomůže se se svojí modlitbou lépe “vypořádat”.

Jak dlouho se modlit?

1. **Modli se, dokud se nepodrobíš Božímu majestátu**
2. **Modli se, dokud nezačneš toužit po svatosti více než po čemkoliv jiném**
3. **Modli se, dokud si neuvědomíš, že jsou ti odpuštěny hříchy a že tě Bůh v Ježíši Kristu zcela přijal**
4. **Modli se, dokud si nejsi jist silou a moudrostí pro den, který je před tebou**
5. **Modli se, dokud jsi neprosil za všechny své bližní i za své potřeby tak, jak bys měl**
6. **Modli se, dokud se nezbavíš prázdnoty a dokud nepocítíš Kristovu přítomnost a lásku, dokud si nejsi jist tím, že Ježíš je pro tebe tou nejdůležitější osobou**

Deset překážek modlitby

1. **ZÁLIBA V HŘÍCHU. (Je to jednání, které máš rád a nehodláš se ho vzdát, hýčkáš si ho)**
2. **ZNEUŽÍVÁNÍ BOŽÍCH POŽEHNÁNÍ. (Jestliže se modlíš a Bůh ti dá úspěch, avšak ty ho využiješ k záměrům, s kterými Bůh nemůže souhlasit)**
3. **SOBECKÉ ŽÁDOSTI. (Jakub říká – nic nedostanete, protože prosíte nedobře)**
4. **NEDOSTATEČNÉ PODŘÍZENÍ SE BOŽÍ VŮLI (Jeden z důvodů, proč se musíme podřídit Boží vůli je, že Bůh má o věcech daleko větší přehled než my sami. Perské přísloví: „Kdyby nebe vyslyšelo dětské modlitby, nezůstal by naživu ani jeden učitel”**
5. **NEDŮVĚRA. (Můžeme se bez váhání dovolávat Božích zaslíbení, i když bychom měli být opatrní ve vymezování přesného času, kdy by měla být naplněna)**
6. **CITOVÁ POVRCHNOST. (Bůh si přeje, abys byl v modlitbách konkrétní. Nemůžeš od něj očekávat konkrétní odpovědi, když je tvá modlitba jen prázdným tlacháním)**
7. **NETRPĚLIVOST. (Čekání nám umožňuje zpytovat naše motivy. Posiluje naši trpělivost a víru. Kdyby Bůh okamžitě odpovídal na všechny naše prosby, brzy bychom to začali považovat za samozřejmé a přestali bychom na něm být závislí)**
8. **PÝCHA. (Když Bůh vidí, že si všechnu slávu za to, co pro nás udělal, necháváme pro sebe a nechválíme ho, přestane na naše modlitby odpovídat)**
9. **OPOVÁŽLIVOST. (Je to padělek víry. Opovážlivost znamená dovolávat se Božích zaslíbení bez přijetí jeho podmínek. Opovážlivost vyžaduje věci, které Bůh nikdy neslíbil. Opovážlivost je určovat Bohu kdy a jak má odpovědět na naši modlitbu)**
10. **NEOCHOTA ODPOUŠTĚT DRUHÝM. (Nemůžeme od Boha žádat něco, co sami zadržujeme druhému. Mk 11,25 „A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení”)**

KDYŽ TĚ MODLITBA NECHCE PUSTIT

Při cestě z Krkonoš jsme se zastavili na náměstí v Novém Městě nad Metují. Krásné místo, náměstí, zámek, radost pohledět, moc se nám zde líbilo. Toužili jsme si trochu odpočinout, občerstvit, nabrat sílu na zbytek cesty domů. Ale nějak to nebylo ono, bylo ten den veliké horko, ani zmrzlinový pohár nám kýžené ochlazení nepřinesl. Pokračovali jsme tedy v odpoledním vedru v další cestě s nic moc náladou. Při výjezdu z Města jsme si všimli směrovky **Poutní místo Rokole.** Dlouho jsme neváhali (při dnešním provozu to ani nejde) a protože naším původním směrem jeli před chvilkou hasiči (kdo ví co se kde stalo), odbočili jsme a po pár kilometrech uviděli nad silnicí věž kostela. Byli jsme na místě, o kterém jsem dosud jen něco málo slyšel nebo četl. Zamilovali jsme si je snad na první pohled.

Když jsme objevili **Cestu manželů**, z jednoho zastavení, které jsme si chtěli prohlédnout, bylo nakonec všech patnáct, a z pár minut, které jsme zde chtěli strávit, více než hodina. Ale stálo to za to, nelitovali jsme.

Na závěr modlitba díků v malé kapličce u pramene, do všech dostupných nádob načerpat zázračně osvěžující vodu a slib, že se sem zase podíváme. Věřte nebo ne, cesta domů nám ubíhala v klidu a pohodě, nikomu nebylo špatně ani horko, jen té rokolské vody hodně ubývalo. Ale dovezli jsme jí dost, abychom mohli všechny doma podarovat. Panno Maria Rokolská, děkujeme za krásné chvíle na tomto krásném místě, kde jsme si odpočinuli a načerpali tělesné i duchovní síly do dalších dnů.

Jaké bylo naše překvapení, když jsme za pár dní v Katolickém týdeníku objevili článek o Rokoli a v dalším čísle o rokolské Cestě manželů (KT č.31 a 32).
Jak je psáno na jiném místě Farníčku, stačí maličkost, drobná „náhoda" a člověk nestačí žasnout, jak se věci a události skládají a zapadají do sebe jako mozaika nebo puzzle. Bohu díky za to.

O ROKOLE PODROBNĚJI:

Rokole je mariánské poutní místo ležící nedaleko obce Bohdašín na severozápadním okraji Orlických hor - 9 km jihovýchodně od Náchoda, 6 km východně od Nového Města nad Metují a 8 km severovýchodně od Dobrušky.
Podle legendy zabloudilo ve zdejších hlubokých lesích (rokli) děvčátko. Ve velké tísni se obrátilo o pomoc k Panně Marii. Ta se dívce zjevila a vyvedla ji za ruku z lesa ven. V místě zjevení vytryskl pramen a vznikla tu studánka. Ke studánce se váže mnoho legend a pověstí. Její pramen je údajně léčivý, především pak v uzdravení slepoty. Nejen tělesné, ale i té duchovní. Ale nejde jen o pověsti a legendy, skutečná uzdravení z tohoto pramene jsou už téměř tři století podrobně zaznamenávána v kronikách a dle svědectví těch, co sem pro vodu i dnes jezdí někdy přes celou republiku, voda uzdravuje zázračně dodnes. Později u pramene vystavěli dřevěnou kapli, která byla v roce 1859 nahrazena dnešní kaplí zděnou. V roce 1871 byl u kapličky postaven kamenný sloup a na něm soška Bohorodičky. V roce 1874 byla postavena v lese na protější straně přes silnici křížová cesta na kamenných sloupcích s litinovými reliéfy. V roce 1930 zde byl postaven kostel zasvěcený Panně Marii Rokolské. K němu pak byla v roce 1993 přistavěna

i zákristie. Hlavní pouť se zde slaví vždy první neděli po svátku Narození Panny Marie, který připadá na 8. září. Po pádu totality byla v Rokoli postavena a 19. července 1997 posvěcena první originální svatyně v Čechách – kopie původní kapličky v Schönstattě (asi 200 metrů nad pramenem). V roce 2000 byl dobudován v její blízkosti provinční dům, kde v současné době žije asi 20 řádových sester, většinou už starších a nemocných.

A konečně v roce 2014 byla ke stému výročí schönstattského hnutí vybudována v Rokoli „Cesta manželů" se svými 15 zastaveními, o jejímž obsahu a významu si nyní povíme…

Jedná se o cestu v přírodě s jednotlivými zastaveními, podobnou jako bývají křížové cesty, která je zaměřena na manželství. V 15 zastaveních se mohou „poutníci" zamyslet nad svým vlastním manželstvím – od jeho počátku, narození dětí přes jejich výchovu, soužití s rodiči až po stárnutí.

Cílem této cesty, spolu s texty, je nabídka zastavení se, zamyšlení a možnosti nového pohledu na sebe, svého partnera a svůj vztah.

Pro zajímavost uvádíme názvy jednotlivých zastavení:

1. **Našli jsme navždy jeden druhého**
2. **Náš dům je naše království: Co můžeme udělat pro to, abychom posílili vztah k našemu domovu.**
3. **Darujeme život – přijímáme život: Myslíme na každé naše dítě – vlastní i duchovní: "přijímám tě ve svém srdci!"**
4. **Láska smí bolet: Připomeňme si radost z prožitého usmíření.**
5. **Rosteme na těžkostech: Zamysleme se nad nějakou těžkostí, která nás dovedla dál.**
6. **Vychováváme silné děti: Kde nacházím znovu sám sebe v nějaké slabosti, nevychovanosti svého dítěte?**
7. **Uprostřed života: Odkud čerpáme sílu v čase krize?**
8. **Spolu jsme silnější: Za co vděčím těm, kteří s námi tvoří jedno společenství?**
9. **Jsme posláni: Pro koho ve svém okolí mohu něco vykonat?**
10. **Zůstáváme věrní: Zeptejme se svého partnera, čím bychom mu mohli udělat radost.**
11. **Umíme pustit své děti: Čím poutám své dítě na sebe víc, než je nutné?**
12. **Spolu s naší starší generací: Připomeňme si nějaký krásný zážitek s našimi rodiči a prarodiči.**
13. **Stárneme a sklízíme: Co nás učinilo bohatými?**
14. **Všechno má smysl: Co mi chce Bůh říct skrze mého partnera?**
15. **Děkujeme: Zklidněme se, oddychněme si, odpočívejme...**

Brožurka s podrobnějšími texty k zamyšlení je ke stažení na www.schoenstatt.cz. A díky Markétě Dvořákové, která též nedávno Rokoli navštívila, si můžete brožurku s Cestou manželů zapůjčit ve Farní knihovně.

Maria, Matko a Královno rodin, voláme k Tobě!

Je tolik rodin, které se ocitají v bezvýchodné situaci.

Potřebují Tvoji bezpečnou ochranu a Tvoji pomoc.

Je tolik rodin, které jsou v krizi víry a v bludu.

Potřebují Tvoji jasnost, Tvoji jistotu, Tvoji odvahu víry.

Je tolik rodin, které jsou v nouzi a tísni.

Potřebují Tvoji pomoc a Tvoji přímluvu.

Je tolik rodin, které jsou ve slabosti a v selhávání.

Potřebují tvojí sílu a Tvoji čistotu.

Je tolik rodin, které jsou bezradné při těžkostech ve výchově.

Potřebují Tvoji mateřskou lásku a Tvoji formující ruku.

Je tolik rodin, které jsou rozvrácené pro nelásku.

Potřebují Tvoji dobrotu a Tvoje láskyplné pochopení.

Maria, Matko Královno rodin,

vypros všem, kteří půjdou cestou manželů odpuštění, smíření, vzájemnou úctu, lásku, odvahu, věrnost a především Boží požehnání.

Amen.

-hd-

KLÁŠTER, LILIE, MODLITBA

Klášter a modlitba patří k sobě, ale proč lilie? To bylo tak. V jednom časopise jsem si náhodou všiml článečku, že v benediktinském klášteře v Rajhradě u Brna vystavují pěstitelé lilií z Brna a okolí svoje nejkrásnější výpěstky. Rozhodnuto, domluveno, za dva dny jsme jeli. Klášter z části krásně opravený, z části ještě v zuboženém stavu z doby totalitního režimu. V klášterní chodbě jsme obdivovali krásná květinová aranžmá a v klášterní kapli na nás čekaly stovky nádherných květů nejrůznějších barev a vůní. Za tento květinový zážitek jsme šli poděkovat do kostela, který byl smutečně vyzdoben, bylo totiž krátce po pohřbu převora tohoto kláštera. Obyvatelé kláštera, Rajhradu a celého okolí byli jeho náhlým úmrtím značně zaskočeni a zarmouceni. Byla tam cítit taková zvláštní atmosféra, krása živých květů se mísila se smutkem ze ztráty oblíbeného člověka.

V klášterním kostele nás zaujala modlitba napsaná na lístečcích položených na lavicích. Rádi vám ji předkládáme k přečtení a rozjímání:

-hd-

NAUČ MĚ, PANE, UMĚNÍ MALÝCH KROKŮ
Antoine de Saint-Exupéry

Pane, neprosím o zázrak,
ale o sílu pro všední život.
- Nauč mě umění malých kroků.

Obdař mě vnímavostí. abych jen tak neproklouznul životem a své dny si rozumně rozdělil. - Pomoz mi odlišit prvořadé od druhořadého a co nejlépe zvládnout to, co je mi nejblíže. Pomoz mi brát právě prožívanou hodinu za nejdůležitější.

Chraň mě před strachem, že bych mohl promarnit svůj život. - Nedej mi to, co si přeju, ale to co potřebuji. Dej, ať vždy nechám Tebe a ostatní domluvit. Vždyť to nejdůležitější si člověk neříká sám, to nejdůležitější mu bývá sděleno. - Pošli mi v pravou chvíli někoho, kdo má odvahu říct mi pravdu s láskou.

Chraň mě před naivní vírou, že v životě musí jít vše hladce. - Daruj mi střízlivé poznání, že těžkosti, neúspěchy, dokonce i pády a zklamání jsou součástí života, že díky jim rosteme a dozráváme.

Ty víš, jak moc potřebuji přátelství. - Dej, abych dorostl do této nejkrásnější, nejtěžší, nejriskantnější a nejvzácnější záležitosti života. Amen.

PODĚLTE SE I VY SE SVOJÍ ZKUŠENOSTÍ S MODLITBOU, NAPIŠTE A PORAĎTE DRUHÝM, JAK A CO SE MODLIT. DĚKUJEME.

NAŠÍM PŘÍJMENÍM JE BŮH, PROTOŽE JSME DĚTI BOŽÍ. SPOLEČENSTVÍ SVATÝCH

Papež František před modlitbou Angelus, nám. sv. Petra, 1. 11. 2015:

V DNEŠNÍ SLAVNOSTI VŠECH SVATÝCH VNÍMÁME OBZVLÁŠTĚ SILNĚ SPOLEČENSTVÍ SVATÝCH, NAŠI VELKOU RODINU TVOŘENOU VŠEMI ČLENY CÍRKVE, A TO JAK TĚMI, KDO JSOU JAKO MY POUTNÍKY NA TÉTO ZEMI, TAK TĚMI MNOHEM POČETNĚJŠÍMI, KTEŘÍ JI UŽ OPUSTILI A ŠLI DO NEBE. VŠICHNI JSME SJEDNOCENI A ŘÍKÁME TOMU „SPOLEČENSTVÍ SVATÝCH“, TEDY SPOLEČENSTVÍ VŠECH POKŘTĚNÝCH.

Kniha Apokalypsy nám v dnešní liturgii podává jednu charakteristiku svatých a říká, že jsou to lidé cele patřící Bohu. Prezentuje je jako nespočetné množství „vyvolených“, oděných v bílém rouchu a poznamenaných „Boží pečetí“ (srov. Zj 7,2-4.9-14). Touto poslední zvláštností je alegorickým jazykem zdůrazněno, že svatí patří Bohu plně a výlučně, jsou Jeho vlastnictvím. A jaký je význam poznamenání člověka a jeho života Boží pečetí? Říká to znovu apoštol Jan: znamená to, že v Ježíši Kristu jsme opravdu Božími dětmi (srov. 1 Jan 3,1-3).

Jsme si vědomi tohoto obrovského daru? Všichni jsme Boží děti! Máme na paměti, že ve křtu jsme obdrželi „pečeť“ našeho nebeského Otce a stali jsme se Jeho dětmi? Řečeno velice jednoduše: **nosíme Boží příjmení, naším příjmením je Bůh, protože jsme děti Boží. Tady je kořen povolání ke svatosti!** A svatí, které si dnes připomínáme, jsou právě ti, kdo žili v milosti svého křtu a uchovali bez úhony tuto „pečeť“ tím, že jednali jako Boží děti, snažili se napodobovat Ježíše a nyní již dosáhli cíle, protože konečně vidí „Boha tak, jak je“.

Druhá vlastnost svatých spočívá v tom, že jsou příkladem hodným následování. Avšak pozor: nejenom ti kanonizovaní, nýbrž svatí – takříkajíc – „od sousedů“, kteří se snažili s Boží milostí praktikovat evangelium ve svém běžném životě. S takovými svatými jsme se také setkali; možná máme někoho takového v rodině anebo mezi přáteli a známými. Jim patří náš vděk a zejména se patří poděkovat Bohu, že nám je daroval, postavil je blízko k nám jako živé příklady nakažlivého způsobu žití i umírání ve věrnosti Pánu Ježíši a jeho evangeliu. Kolik jen dobrých lidí jsme poznali a poznáváme, když říkáme: Ten je svatý! Říkáme to bezděčně. Jsou to svatí od našich sousedů, nejsou kanonizováni, ale žijí s námi.

Napodobovat jejich skutky lásky a milosrdenství znamená tak trochu zvěčňovat jejich přítomnost na tomto světě. **Evangelní skutky jsou vskutku tím jediným, co odolá destrukci smrti: projev něhy, velkodušná pomoc, čas strávený nasloucháním, návštěva, dobré slovo, úsměv… Nám se tyto skutky mohou jevit jako bezvýznamné, ale v Božích očích jsou věčné, protože láska a soucit jsou silnější než smrt.**

Panna Maria, Královna všech svatých, ať nám pomáhá více důvěřovat Boží milosti, abychom se odhodlaně ubírali cestou svatosti. Naší Matce svěřme svoje každodenní úsilí a prosme Ji také za naše drahé zesnulé v důvěrné naději, že se společně jednoho dne všichni setkáme v oslaveném nebeském společenství.

Česká sekce Radia Vatican
Přeložil Milan Glaser

Jaká světla mi pomohou, abych se nezmýlil na cestě. Jaký navigační přístroj nám dává Bůh, abychom nespletli cestu?
- Jsou to Blahoslavenství, o nichž nás učí Ježíš v evangeliu.
Tato blahoslavenství: mírnost, chudoba v duchu, spravedlnost, milosrdenství, čistota srdce, to jsou světla, jež nás doprovázejí, abychom nespletli cestu.

(obrázek a úryvek z kázání papeže Františka ze mše sv. na největším římském hřbitově 2. listopadu 2018)

NAŠE DROBNÉ SKUTKY SE ZDALEKA NEPODOBAJÍ NÁDHERNÉMU STROMU, KTERÝ Z NICH MŮŽE VYRŮST

V POSLEDNÍCH DNECH CÍTÍM HLUBOKOU VDĚČNOST ZA ZDÁNLIVĚ MALÉ A NEDŮLEŽITÉ SKUTKY. NAHODILÝ ROZHOVOR, POLOŽENÁ OTÁZKA, DOPORUČENÁ PŘEDNÁŠKA, KNÍŽKA NEBO FILM, NABÍDNUTÁ POMOC, OBDAROVÁNÍ MALIČKOSTÍ… A VÁM ZAPADNOU KOLEČKA, DOPLNÍ SE POSLEDNÍ KOUSEK PUZZLE NEBO SE ZAČNE V HLAVĚ STAVĚT NOVÁ STAVEBNICE.

Myslím, že nemusíme mít odvahu dělat heroické činy, k tomu stejně většina z nás nebyla stvořena, ale vedeni Duchem může náš sebemenší skutek spustit lavinu – životodárnou a tvořivou.

Přesně tímto způsobem vzniká Farníček. Na jednu stranu můžeme smutně říct – píšeme ho sami (dva tři lidi). Ale kdepak. Blíží se čas, kdy by bylo dobré začít psát nové číslo, a tak nějak váháme, za který konec to vzít. A světe div se, už přichází inspirace – přesně takovým způsobem, jak popisuji výše. Skrze mnohé lidi, kteří přinesou knížku, brožurku, mluví o zážitku, otevřou při rozhovoru téma, přislíbí článek, pozvou na akci atd.

A proto vděčné díky vám všem skrytým tvůrcům Farníčku.

Naše skutky jsou jako hořčičné zrnko,
jež se vůbec nepodobá nádhernému stromu,
který z něho vyroste.
Přesto mají sílu a schopnost,
aby vydaly strom věčné slávy,
a to skrze Ducha svatého,
jenž byl podivuhodně vylit do našich srdcí
a svou milostí z našich skutků činí skutky své,
a přitom je ponechává, aby zůstaly našimi skutky…
A poněvadž takto působí v našich skutcích
a my v jistém ohledu působíme v jeho působení
či spolupůsobíme s jeho působením,
ponechává nám celou zásluhu
a celý užitek naší služby a našich dobrých skutků.
My však mu ponecháváme všechnu čest a chválu
a uznáváme, že počátek, pokrok i konec všeho dobrého,
jež činíme, závisí na jeho milosrdenství.
My mu dáváme čest našich chval
a on nám dává slávu blaženosti!

(František Saleský
Pojednání o lásce k Bohu)

Kéž jsme stále odevzdaní do Božích rukou, aby nás Svatý Duch mohl inspirovat a vést k činům, které budou smysluplné a inspirující.

-ph-

(titulek k článku a úryvek z knihy je z webu pastorace.cz)

„Staň se cihlou v Pánově budově. Nezasazuj se sám na místo, které se ti líbí – vecpeš-li se do příliš těsného prostoru, budeš vyčnívat a narušíš strukturu zdi, a naopak, usadíš-li se na velkém prostoru, bude všude kolem tebe prázdnota. Zaujmi své určené místo, podpírej ty, kdo jsou nad tebou či vedle tebe, a opírej se o ty, kdo podpírají tebe. Kristus podpírá všechny a Duch Boží vás shromažďuje a řídí vás.“ (sv. Šarbel)

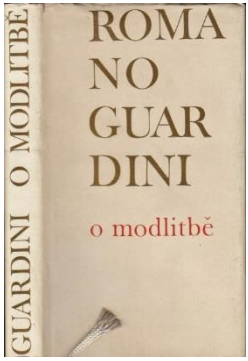

Romano Guardini

O MODLITBĚ

Uvedení do školy křesťanské modlitby.
Tahle kniha vám přinese hodně. Požitek i užitek, řečeno slovy klasika. Ale také občas (vlastně dost často) varovně zdvižený prst, když vás nutí konfrontovat se s vlastní pohodlností a liknavostí v duchovním životě.
„Modlitba je vnitřní potřebou, milostí a naplněním – je však také povinností, námahou a přemáháním. Existuje tedy zážitek modlitby, ale také cvičení modlitby; její živý pramen, ale také její škola“.
A ještě jedna z mnoha úvah, která mě zaujala: *„Rovněž pýcha, jež chce žít z vlastních sil, nebo hrdost zklamání, jež se stahuje do sebe, či citlivost studu mohou uzavřít cestu k prosbě. Pyšný člověk nechce prosit. Musí však poznat, jak nebezpečné to je. Pýcha je zatvrzení, jež ničí vše. Žijeme z Boží milosti; přiznat to a jednat podle toho, je pravda a pokora zároveň. Tomu se musí takový člověk naučit. Současně ale musí i poznat, že má chybnou představu o Bohu, který ochraňuje, dává a pomáhá. Zapomněl, že Bůh člověka chová v úctě. Zde natropil hodně zla jistý druh zbožnosti, který se domnívá, že povýší Boha tím, že poníží člověka. Mluví-li o Božím milosrdenství, dostávají pak tato slova přídech, jako by boháč házel cosi žebrákovi. (...) Pravda je však jiná. Člověk není hodný opovržení.“*

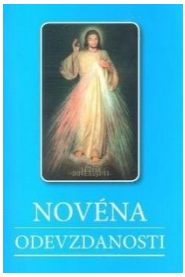

Don Dolindo Ruotolo

NOVÉNA ODEVZDANOSTI

Don Dolindo Ruotolo (1882-1970) byl pokorný neapolský kněz, který žil a zemřel v pověsti svatosti. Díky velkým pokořením a utrpení, které se stalo trvalou součástí jeho života, se naučil žít v plné důvěře v Boží prozřetelnost a lásku. Bůh mu dal prožívat mimořádnou důvěrnost své blízkosti, když promlouval k jeho duši. P. Pio mu jednou řekl: „Ve tvé duši je celé nebe.“ Za svého života napsal úkon odevzdání se Bohu proti úzkosti a trápení, jak mu ho sdělil sám Ježíš. Na základě úkonu odevzdání vznikla rozdělením tohoto textu do devíti částí krátká novéna odevzdanosti. Určitě stojí za přečtení!

Pavel Vojtěch Kohut

SLABIKÁŘ VNITŘNÍ MODLITBY

Kniha předního českého znalce karmelitánské spirituality přibližuje pomocí dvanácti klíčových slov sv. Terezie její praxi vnitřní modlitby. Výklad kombinuje jak vyprávěcí styl (kde se autor tak trochu dělí o své osobní zkušenosti se spiritualitou světice), tak přístupným způsobem styl věroučný (kde prezentuje popularizujícím způsobem nauku sv. Terezie). Představuje tak přístupnou a živou formou poklady duchovního dědictví, které jsou stále živé, jen jsou rozprostřeny po celých spisech sv. Terezie.

ČÍTANKA VNITŘNÍ MODLITBY: Jak meditovat Písmo podle sv. Terezie z Ávily

Autor vychází touto knihou vstříc čtenáři, který se na základě Slabikáře vrhá do vnitřní modlitby, začíná meditovat – a také narážet: Jak to mám dělat? Mám prostě „studovat Bibli“? Číst si exegetické komentáře? Učit se texty zpaměti nebo si opakovat jednotlivé verše jako křesťanskou mantru? Nebo ještě něco jiného? Ale co a jak? Čítanka čtenáři ukáže texty sv. Terezie (a dalších karmelitánských autorů), které se k jeho situaci vztahují, a autorův komentář a jeho vlastní reflexe jej dál povedou na cestě vnitřní modlitby.

PRVOUKA VNITŘNÍ MODLITBY: Jak probírat svůj život s Bohem podle sv. Terezie z Ávily

Autor nás učí nejen vnímat svá vnitřní hnutí, ale i věnovat se událostem vlastního života, jak je ve vnitřní modlitbě interpretovat a co na jejich základě dělat. Povzbuzuje k tomu, abychom si našli duchovního průvodce, a objasňuje nám známky a pravidla duchovního rozlišování.

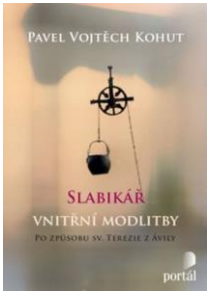

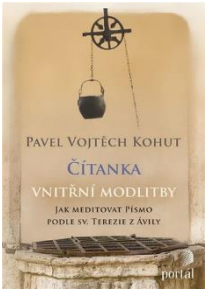

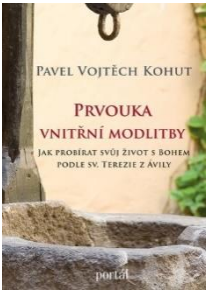

Pavel Vojtěch Kohut

je bosý karmelitán, teolog, překladatel a autor duchovní literatury. V letech 2002–2009 přednášel na KTF UK, následně (2011–2017) byl misionářem ve Středoafrické republice. V současné době působí v italském Arenzanu. Je překladatelem spisů sv. Terezie z Ávily a sv. Jana od Kříže.

PROČ SLAVÍME POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE?

14. ZÁŘÍ SLAVÍ CÍRKEV SVÁTEK POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE, KTERÝ PŘIPOMÍNÁ VELIKONOČNÍ UTRPENÍ JEŽÍŠE KRISTA A VYKOUPENÍ LIDSTVA JEHO SMRTÍ NA KŘÍŽI. INFORMACI O VÝZNAMU SVÁTKU ČERPÁME Z WEBU CÍRKEV.CZ.

Tento svátek má svůj původ v Jeruzalémě, kde se už v 5. století 14. září vystavovaly k veřejné úctě věřících části dřeva z Kristova kříže. Křesťanský Východ začal pak v tento den slavit dnešní svátek; v 7. století se jeho slavení rozšířilo i na Západ. Později se zároveň vzpomínalo také na znovuzískání svatého Kříže z Persie, kam byly jeho ostatky odneseny jako válečná kořist. Císař Hérakleios je v roce 628 přinesl zpět do Jeruzaléma.

Významu svátku Povýšení svatého Kříže předcházejí dvě události – jedna ze Starého, druhá z Nového zákona. Jak je psáno ve Starém zákoně, každý, kdo byl uštknut hadem, měl se podívat na měděného hada, kterého zhotovil Mojžíš a vztyčil na kůl. Když na něj nemocný pohlédl, uzdravil se. (srov. Nm 21, 4b-9).
– na tuto událost navazují a rozvíjejí ji novozákonní spisy. Sv. apoštol Pavel píše Filipanům: „Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán". (Flp 2, 6-11)

Je zde zdůrazněn protiklad ponížení – povýšení. Povýšení zde nelze chápat ve smyslu získání výhod nebo prestiže, naopak – znamená vlastně ponížení a utrpení, které Pán Ježíš z lásky k lidem dobrovolně přijal. Povýšením na kříž se projevuje spasitelská láska: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna." Smrt a oslavení Ježíše Krista jsou propojeny v tomto znamení lásky. Podle Jana je Kristovo povýšení na kříž, tj. jeho pascha (pozn.: tj. přechod – i ve významu ze smrti do života), kořenem spásy a zjevením jeho lásky. V ukřižovaném Ježíši je soud druhotný vzhledem k odpuštění a ke spáse.

(upraveno podle Misálu na každý den liturgického roku,
Karmelitánské nakladatelství, 2000)

TOHOTO KŘÍŽE SI NEMŮŽEME NEVŠIMNOUT, KDYŽ POJEDEME PO SILNICI KOLEM VÁŽANSKÉHO KOSTELÉČKA, NEBO AŽ V NEDĚLI 1. ZÁŘÍ PŮJDEME NA HODOVOU MŠI SVATOU.

Na mramorové desce je vyryt tento nápis:

**NEBOŤ MNOZÍ CHUDÍ
O NICHŽ JSEM ČASTO-
KRÁT PRAVIL VÁM
NYNÍ PAK I S PLÁČEM PRA-
VÍM ŽE JSOU NEPŘÁTELÉ
KŘÍŽE KRISTOVA JEJICHŽTO
KONEC JEST ZAHYNUTI**

BATŮŽKOVÝ PROJEKT MARY'S MEALS

Aneb skvělý projekt, který inspiruje školáky a jejich rodiny a také celé školy k sociálnímu cítění a k pomáhání potřebným lidem. V minulém čísle jsme se s ním seznámili a už se u Hauptů sešly 3 plně vybavené aktovky, které poputují do Boskovic na faru, odtud do Svitávky, kde se projektu více věnují a zajistí, aby byly aktovky předány školákům zařazeným do projektu Mary's Meals. Děkujeme paní Malaskové z Knínic, která velmi rychle dodala první batůžek a Karolínce Dvořákové z Vážan, která sama svoji vlastní aktovku připravila k předání některému z potřebných dětí. Třetí aktovka má původ u Ošlejšků a vybaví ji děti Hartlovy. Batůžky či aktovky můžete (podle pravidel uvedených v minulém čísle nebo na stránkách organizace Mary's Meals) manželům Hauptovým přinášet během celého roku. Děkujeme.

MISIJNÍ TVOŘENÍ DĚTÍ

Milé děti, v příštím školním roce se budeme opět scházet při tvoření výrobků pro boskovické misijní Klubko. Čeká nás hodně práce. Hned na konci měsíce září proběhne v boskovické farnosti farní den, kde se budou výrobky prodávat na stánku misijního Klubka. V měsíci říjnu bychom pak měli možnost prodávat výrobky po mši svaté v našem kostele, a to konkrétně na Misijní neděli 20. října. Potom už bychom se pustili do tvoření na vánoční misijní jarmark.

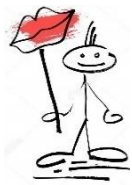

Poprvé se sejdeme ve středu 4. září v 16:30.
S sebou si prosím na každé tvoření noste vlastní tužku, nůžky a kdo má, tak i tavnou pistoli.

CO JE MISIJNÍ NEDĚLE

Světový den modliteb za misie, slavený každoročně předposlední neděli v říjnu, je v České republice známý pod názvem Misijní neděle. Slaví se jako den modlitby, solidarity a podpory misií v každé diecézi, farnosti a instituci katolického světa. „Misijní neděle je zvláštní příležitostí, která připomíná Božímu lidu neustálou platnost jejího misijního mandátu, neboť misie je věcí všech křesťanů…“ (Jan Pavel II.)
Věřící ve všech katolických farnostech světa se během Misijní neděle společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze

kterého jsou následující rok podporovány projekty na pomoc potřebným ve všech kontinentech skrze Papežské misijní dílo šíření víry (PMD ŠV), jehož počátky sahají do roku 1818. Ze získaných prostředků se v rámci PMD ŠV zajišťuje kvalitní a systematická pomoc nejchudším v 1.100 diecézích světa, na které se podílí přes 600 tisíc biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic, katechetů, bohoslovců a laických spolupracovníků. Podporují se katechetické, vzdělávací, charitativní a sociální projekty a programy, školy, nemocnice, domovy pro sirotky a staré lidi, dispensária a leprosária, stavby a opravy kostelů, kaplí, misijních stanic, pastoračních center a jiné.
Papež k této příležitosti vydává poselství, národní ředitel Papežských misijních děl píše dopis, který je rozesílán do všech farností. Hlavní a neustále aktualizovanou myšlenkou je schopnost křesťanů být jedním Božím tělem a rozdělit se s druhými o dar víry. Celá církev se proto schází a vyprošuje si pomoc Ducha svatého k šíření evangelia.

V předvečer letošní misijní neděle se připojíme k jedné z aktivit – s celým světem se pomodlíme růženec za misie, a tak vytvoříme MISIJNÍ MOST MODLITBY → sobota 19. října ve 21 hodin v kostele.

OKÉNKO NEJEN PRO DĚTI

TENTOKRÁT SE DĚTI A HRAVÍ DOSPĚLÁCI, ZAMĚŘÍME NA SVATÉHO VÁCLAVA.

<u>Ve Farníčku jste našli několik příloh – co s nimi?</u>

1) **Obrázek svatého Václava**: OBRÁZEK VYMALUJ, VOLNÉ MÍSTO DOZDOB DLE SVÉ FANTAZIE A PŘINES NA NĚKTEROU ZE ZÁŘIJOVÝCH DĚTSKÝCH MŠÍ – na svatováclavském odpoledni všechny obrázky vystavíme a budou i odměny!

2) **Dílek komiksu o sv. Václavovi**: TENTO KOUSEK HLÍDEJ JAKO OKO V HLAVĚ A PŘINES TÉŽ NA SVATOVÁCLAVSKÉ ODPOLEDNE – jiný Farníček obsahuje jiný dílek… podaří se nám složit alespoň jeden celý komiks? Nebo víc?

BLÍŽÍCÍ SE POUTĚ V OKOLÍ:

- **Uhřice** – mariánská poutní mše sv. u kapličky 8. 9. ve 14:00
- **Sloup** – pouť k Bolestné Panně Marii 15. 9.
- **Kalvárie** – pouť na svátek Povýšení svatého Kříže 15. 9., mše sv. v 8:30, 10:30 a 14:00
- **Vanovice** – pouť ke sv. Václavovi, neděle 29. 9. mše sv. v 10:00
- **Vísky** – pouť na svátek svatých archandělů, neděle 29. 9., mše sv. v 8:00 a 10:00
- **Vranov u Brna** – mariánské poutě – neděle po celé září a první neděle v říjnu: mše sv. v 7:00, 8:00, 9:30, 11:00 a v 15:00, ve 14 hod. požehnání

DIECÉZNÍ POUŤ RODIN – Žďár nad Sázavou – sobota 31. srpna

Šestnáctá diecézní pouť rodin konaná v roce 30. výročí svatořečení Anežky České nese motto: „Rozdávat pokoj a naději“. Program a více informací: www.crsp.cz

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH ŠEBETOV – mše sv. ve 14:00 na nádvoří šebetovského zámku

Boskovice uctily svého rodáka **KARDINÁLA TOMÁŠE ŠPIDLÍKA** - 17. srpna byl odhalen památník na jeho počest. Další akce, které jsou připraveny k příležitosti výročí 100 let od narození tohoto významného kněze, nepřehlédněte u kostela ve vývěsce.

NÁRODNÍ POUŤ DO ŘÍMA A SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBA V PRAŽSKÉ KATEDRÁLE

Chybějí necelé tři měsíce před zahájením Národní pouti do Říma, kde společně oslavíme na svátek sv. Anežky České 30 let od jejího svatořečení a 30 let svobody v naší zemi. Stále je ještě možné přihlásit se a zúčastnit se poutě.

Po návratu z Říma **v sobotu 16. listopadu**, v předvečer státního svátku, jsou všichni pozváni do pražské katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha ke společné bohoslužbě a prosbě o přímluvu Panny Marie, sv. Anežky České a našich národních patronů za návrat naší země a celé křesťanské Evropy ke kořenům, k Ježíši Kristu, naší Cestě, Pravdě a Životu.

SLOVO OTCE BISKUPA VOJTĚCHA K 10. VÝROČÍ NÁVŠTĚVY PAPEŽE BENEDIKTA XVI. V BRNĚ.

Milé sestry, milí bratři,

zdá se to neuvěřitelné, ale 27. září uplyne již deset let od chvíle, kdy naši diecézi poprvé v její historii navštívil Svatý otec. Pro mnohé, kdo byli přítomni, patří bohoslužba papeže Benedikta XVI. na tuřanském letišti pro více než sto dvacet tisíc poutníků ke stále živým vzpomínkám. Od mnoha lidí, se kterými jsem se od té doby setkal, jsem slyšel, že to pro ně byl hluboký zážitek a významná chvíle jejich života.

Papež přijel, aby nás povzbudil pro každodenní život, kde se stýká naše lidství (s radostmi i strastmi) s šancemi života v duchu evangelia. Konkrétně s vírou, nadějí a láskou, což byla témata jednotlivých dnů papežské návštěvy.

„Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého jednání ... Je nutné svou svobodu stále znovu a znovu zaměřovat k dobru.“

Někteří se tehdy zabývali jen vnějšími okolnostmi akce (co se kde jedlo, kolik to stálo, kolik policistů a záchranářů bylo ve službě) a jiní vnímali především to, co nám Svatý otec chtěl sdělit. V Brně Svatý otec Benedikt XVI. promlouval o naději, o kterou touží každý člověk opřít svou budoucnost. Z jeho homilie mi nejvíce utkvěla v paměti tato slova: „Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého jednání ... Je nutné svou svobodu stále znovu a znovu zaměřovat k dobru.“ Papež se však nevyjadřoval jen k věcem náboženským, ale všeobecně lidským a jsem přesvědčen, že svým úhlem pohledu inspiroval jak katolíky či lidi vyznávající jinou víru, tak ty, kteří se považovali za nevěřící.

V pátek 27. září 2019 v 17.30 hodin bude v katedrále slavena děkovná mše při příležitosti 10. výročí návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v Brně. Jste na ni všichni srdečně zváni. A prosím, abyste současného papeže Františka provázeli ve svých modlitbách a děkovali také za jeho předchůdce.

Žehná Vám Váš biskup Vojtěch

JUBILEJNÍ ODPUSTKY V LORETĚ PŘI KOSTELE SV. JANŮ V BRNĚ

Věřící, kteří přicházejí s láskou a pravou kajícností **(zříkají se zalíbení v jakémkoli hříchu)**, mohou za obvyklých podmínek **(svátost smíření v blízké době, svaté přijímání a modlitba na úmysly svatého Otce nejlépe v ten den)**, v době od 29. 4. 2019 do 29. 4. 2020 získat plnomocné odpustky pro sebe nebo pro duše v očistci, pokud jako poutníci navštíví **Svatou chýši (Loretu) při kostele svatých Janů v Brně** a zbožně se zde zúčastní jubilejních bohoslužeb, anebo zde nějaký čas setrvají ve zbožném rozjímání, které zakončí Modlitbou Páně, Vyznáním víry a vzýváním Panny Marie, svatých Cyrila a Metoděje, svatého Jana Křtitele a svatého Jana Evangelisty.

Lidé staří, nemocní a všichni, kdo z vážných důvodů nemohou vyjít z domu, mohou rovněž získat plnomocné odpustky, pokud se jubilejních bohoslužeb zúčastní duchovně a obětují své modlitby, bolesti a životní těžkosti milosrdnému Bohu. To vše za podmínek, že se zříkají jakéhokoliv hříchu a mají úmysl splnit tři obvyklé podmínky, jak jen to bude možné.

ZPRÁVY Z PULSU

V měsíci září oslaví fond Puls své druhé narozeniny. Tato velká rodina malých dárců se již rozrostla na více než 3200 donátorů, kteří v letošním roce darovali již 4,1 mil. Kč.

Jsme rádi, že s Vámi můžeme sdílet tuto narozeninovou radost, a chceme Všem našim podporovatelům, zvláště donátorům poděkovat. Staňte se spolu s námi PULSem diecéze! Přihlásit se můžete na www.donator.cz nebo prostřednictvím přihlášky v kostele.

PULS

Fond na podporu kněží a pastorace brněnské diecéze

HOSPODAŘENÍ V ROCE 2018

Příjmy	Rozpočet / Kč	Skutečnost / Kč
Převod zůstatku - 1. 1. 2018		3 644 860
Příjmy	23 500 000	27 740 703
Celkem	23 500 000	31 385 563
Výdaje	**Rozpočet / Kč**	**Skutečnost / Kč**
Příspěvky na mzdy duchovních	17 670 000	17 670 000
Technická a ekonomická agenda farností	5 750 000	5 750 000
Diecézní setkání ministrantů	80 000	80 000
Celkem	23 500 000	23 500 000
Zůstatek - 31. 12. 2018		**7 885 563**

MĚŘÍME PULS NAŠÍ DIECÉZE

Přihlaste se na
donator.cz

PODPOŘIT

Posilněme PULS naší diecéze darem v hodnotě alespoň jedné kávy měsíčně!

Jak vaše dary pomáhají

327 kněží pro **451** farností

14 techniků stavebních investic pro **1 402** kostelů a kaplí

16 děkanských účetních pro **405** farností

POSVĚCUJEME - UČÍME - SLOUŽÍME

4 696 pohřebních rozloučení

4 793 pokřtěných

2 376 dětí u prvního svatého přijímání

934 biřmování

13 372 dětí v náboženství

1 271 svatebních obřadů

Petrov 5, 601 43 Brno
tel.: +420 533 033 344
e-mail: puls@dieceze.cz
www.donator.cz

imPULSy brněnské diecéze

YouTube

Sledujte nás na Facebooku

FARNOST LETOVICE

Letovice mají kromě zámku
dvě církevní dominanty:

FARNÍ KOSTEL SVATÉHO PROKOPA

a

BÝVALÝ KLÁŠTER MILOSRDNÝCH BRATŘÍ S KOSTELEM SV. VÁCLAVA.

Seznámení s farností Letovice zpracoval Martin Hoder,
za zprostředkování děkujeme manželům Portlovým.

Kostel sv. Prokopa byl postaven v gotickém slohu ve druhé polovině 14. století a pravděpodobně byl řešen jako dvojlodní. Kostel byl značně poničen v závěru třicetileté války, ve druhé polovině 17. století pak byly poškozené části rekonstruovány už v barokním slohu, a to díky tehdejšímu majiteli letovického panství, ostřihomskému arcibiskupovi a uherskému místokráli Juraji Szelepczenyimu. Kostel původně neměl věž, zvony byly umístěny ve dřevěné zvonici naproti vchodu. Nynější věž byla přistavěna v roce 1847. V 16. století patřilo letovické panství pánům z Hardeka, kteří byli protestantského vyznání. V této době byl i farní kostel využíván k protestantským bohoslužbám, katolíci mohli používat kapli Panny Marie, která měla samostatný vchod. Ze 16. století také pocházejí kamenné náhrobky majitelů panství a náhrobní kameny představitelů cechů, které jsou umístěny na stěnách kostela. Malby na stěnách namaloval letovický rodák Jan Daněk, ve druhé polovině 20. století, za faráře a děkana P. Františka Krchňáka byly v oknech kaple umístěny vitráže významného českého výtvarníka Karla Svolinského a v kostele řezbářské práce Jaroslava Vaňka – křížová cesta, obětní stůl, ambon a boční dveře.

Letovice byly původně centrem letovického děkanství, to bylo v roce 1999 sloučeno s děkanstvím boskovickým. Do roku 2008 zde ještě sídlil boskovický děkan, v tomto roce bylo i sídlo děkanství přeloženo do Boskovic.

Ve druhé polovině 18. století povolal tehdejší majitel panství, hrabě Jindřich Kajetán Blümegen, do Letovice řád Milosrdných bratří, pro které dal zbudovat konvent s nemocnicí a kostelem sv. Václava. Nemocnice se později rozvíjela a poskytovala zdravotní a farmaceutické služby až do roku 1949, kdy komunistický režim řeholníky vyhnal a nemocnici zestátnil. Milosrdní bratři se do Letovic vrátili v roce 1990. Nemocnici však zpět nedostali, takže v ní pouze vykonávali duchovní a sanitářskou činnost, přestože se podařilo název nemocnice změnit opět na Nemocnici Milosrdných bratří Letovice. Několik let zde fungoval také noviciát české provincie řádu. Vzhledem k pozdějšímu úbytku řeholníků Milosrdní bratři letovický klášter definitivně opustili v roce 2017, od roku 2018 byla na jejich žádost slova „Milosrdných bratří“ z názvu nemocnice vypuštěna. Klášterní kostel je nyní ve správě farnosti, pod kostelem je hrobka, v níž jsou pohřbeni členové řádu Milosrdných bratří a hraběcích rodin Blümegen a Kálnoky. Hrobka je přístupná v den Vzpomínky na všechny věrné zemřelé (tzv. Dušiček),

kdy bývá v hrobce sloužena mše sv. Kromě výzdoby kostela sv. Václava je významnou uměleckou památkou pozdně barokní klášterní lékárna, v níž zajišťuje prohlídky Turistické informační centrum Letovice.

Farnost ještě zahrnuje filiální kostel sv. Jiří v místní části Kochov a několik kaplí. Letovičtí faráři tradičně spravují excurrendo farnost Rozhraní a příležitostně i jiné farnosti.

Farní společenství se kromě bohoslužeb schází také na farních poutích a plesech, pořádáme tábory pro děti a další spíše neoficiální aktivity. V blízké době počítáme s obnovením pořádání farních dnů, večerů chval, táboráků a zapojení farnosti do Noci kostelů a dalších aktivit.

Ve farnosti působí schola mládeže, několik malých společenství, Modlitby matek, Modlitby otců, Společenství živého růžence a přímluvných modliteb. Každoročně přijímáme na nocleh poutníky z fulnecké větve pěší pouti k Božímu milosrdenství do Slavkovic. Jednotliví farníci nebo skupiny farníků se zapojují do práce různých církevních hnutí a dalších iniciativ.

Novým farářem byl nedávno ustanoven P. Jiří Brtník.

Významnou osobností pro letovickou farnost byl **P. František Krchňák** (farářem a děkanem v Letovicích byl v letech 1943 – 1992).

V současné době působí v duchovní službě pět kněží – letovických rodáků. Snímek je z primice nejmladšího z nich, **P. Martina Höniga**.

SV. ŠARBEL MACHLÚF

Krátce se o tomto světci zmínila Danka Ošlejšková, když přesně před rokem popisovala do Farníčku zážitky z letní cesty na Cvilín. Psala o něm jako o objevu. V nynější době už znám více lidí, které si o. Šarbel svojí svatostí získal a věřím, že k nám může promlouvat, proto mu věnujeme následující stránky. Svátek slaví 24. července.

BŮH VYBÍRÁ JISTÉ LIDI, ABY MIMOŘÁDNÝM ZPŮSOBEM PŘIPOMENUL SVĚTU BOŽÍ EXISTENCI, BOŽÍ VŠEMOCNOU LÁSKU A NEKONEČNÉ MILOSRDENSTVÍ. SVATÝ CHARBEL MAKHLOUF (ŠARBEL MACHLÚF) JE JEDEN Z NEJZNÁMĚJŠÍCH SVATÝCH NA STŘEDNÍM VÝCHODĚ. BURCUJE VÍRU A VŠEOBECNOU ÚCTU MIMOŘÁDNÝMI ZÁZRAKY A ZNAMENÍMI ZPŮSOBENÝMI SILOU SVÉ PŘÍMLUVY.

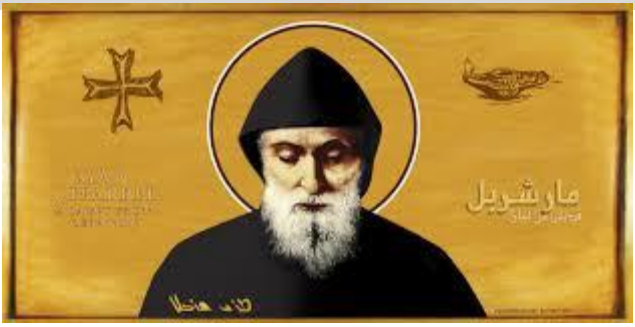

DĚTSTVÍ

Narodil se 8. dubna 1828 jako páté dítě nemajetných rodičů Antuna a Brigidy Makhloufových. Žili v malém městečku na kopci Bekaa Kafra 140 km od Bejrútu. Při křtu dostal jméno Josef. Jeho rodiče byli katolíci maronitského ritu. Jejich děti vyrůstaly v radostné atmosféře lásky, která pramenila z živé denní modlitby a tvrdé práce na poli. V té době byl Libanon pod vládou Osmanské říše. Když byly Josefovi tři roky, zemřel mu otec. Josefova matka se rozhodla znovu provdat, aby dětem umožnila péči a vzdělání.

VOLÁNÍ K ŘEHOLNÍMU ŽIVOTU

Ve čtrnácti letech Josef pocítil první náznaky volání k mnišskému povolání. Až v roce 1851 se rozhodl vstoupit do kláštera v Maifuku. Ve druhém roce novic Josef přešel do kláštera v Annayi, kde 1. listopadu 1853 složil první sliby a přijal jméno Šarbel po starokřesťanském mučedníkovi. Dokončil svá teologická studia a 23. června 1859 byl vysvěcen na kněze.

VYVRAŽĎOVÁNÍ KŘESŤANŮ

Jako mladý kněz se v roce 1860 stal svědkem hrozného masakru, kdy muslimové a členové drúzské sekty zabili přes dvacet tisíc křesťanů. Stovky uprchlíků hledaly útočiště v klášteře v Annayi. Otec Šarbel jim poskytl veškerou pomoc – stále se modlil, postil, činil pokání a nabídl Bohu sám sebe jako oběť za vykoupení z utrpení a prosil Jej o slitování nad postiženými i útočníky.

Když někdo, kdo je úplně oddán Bohu, prosí, zpřítomní ve světě Boží všemohoucí lásku. Je to pak Kristus sám, kdo mluví skrze něho, poráží ďábla dobrotou, lež pravdou a nenávist láskou. na světě neexistují účinnější prostředky boje proti zlu. Takovým způsobem otec Šarbel bojoval proti zlu, protože věděl, že nejjistější cestou, jak je možné změnit svět k lepšímu, je změnit sám sebe, stát se svatým ve spojení s Bohem.

ODCHOD DO SAMOTY

15. února 1875 otec Šarbel obdržel povolení k odchodu do poustevny svatých Petra a Pavla, kde se spojil s Kristem modlitbami, manuální prací, přísným sebeovládáním a postem. Malá a odlehlá poustevna, ve které žili jen tři mniši se nacházela v nadmořské výšce 1350 metrů. Cela měla pouze šest metrů čtverečních, pod hábitem otec Šarbel stále nosil žíněnou košili a spal jen několik hodin denně, jedl pouze jednou za den. Eucharistie byla ústředním bodem jeho života.

Spolubratři považovali Šarbela za svatého již během života, protože věděli, jak hrdinně následuje Krista. Pouze určití lidé jsou povoláni k životu tak přísnému, jaký vedl Šarbel, ale Kristus volá ke svatosti každého z nás. Smyslem pozemského žití je růst v lásce, abychom dosáhli nebe.

KONÁ ZÁZRAKY, UZDRAVUJE

Otec Šarbel byl úzce spojen s Kristem, proto mohl skrze něj učinit mnoho zázraků a znamení. Modlitbou, žehnáním a kropením zachránil pole s úrodou napadené kobylkami. Jindy byl zase povolán do paláce prince Rašída Bejk Al-Choury, aby se modlil za princova syna nakaženého tyfem. Otec Šarbel pozvedl svatý kříž nad hochem a požehnal ho svěcenou vodou. O chvíli později se Nagib uzdravil. V dospělosti se potom stal jedním z nejznámějších lékařů v Libanonu. V malém městě Ehme žil duševně postižený člověk, nebezpečný pro sebe i pro jiné. Několik mužů ho s námahou přivedli do kláštera

Annaya. Objevil se otec Šarbel a požádal ho, aby šel s ním a poklekl před svatostánkem. Muž se sklonil a učinil tak, jak mu mnich řekl. Muž byl uzdraven, později se oženil, měl početnou rodinu a přestěhoval se do Spojených států. I tam se stalo mnoho zázraků ve spojení s otcem Šarbelem, ale většinou až po jeho smrti.

SMRT V KAPLI

Otec Šarbel zemřel na Štědrý večer roku 1898 během adorace před Nejsvětější Svátostí. Jeho spolubratři ho našli na podlaze kaple. Když umývali tělo, objevilo se velké světlo ze svatostánku. Přesně ten den lidé v okolí vnitřně poznali, že otec Šarbel byl povolán do nebe. Mladí muži se vydali s lopatami odklízet sníh, aby se dostali do poustevny a donesli tělo do kláštera. Na svátek narození Páně byl otec Šarbel uložen k odpočinku do společné hrobky v klášteře.

TAJEMNÁ ZÁŘE, VŮNĚ, TEKUTINA...

Následující noci se nad celým údolím rozlila záhadná jasná záře a trvala po čtyřicet pět nocí. Událost vyvolala velký rozruch v celém kraji. Tisíce křesťanů i muslimů přicházely k hrobu, aby viděly tento mimořádný jev. S cílem získat z ostatků otce Šarbela alespoň kousek oblečení nebo pramen vlasů jako relikvie začali kopat v místě hrobu. Exhumované mnichovo tělo bylo neporušené i přes to, že bylo přikryto mokrou zemí. Odborníci potvrdili, že tkáně nejeví žádné známky rozkladu a že tělo navíc vydává úžasnou vůni a uvolňuje tekutinu neznámého původu. Dodnes tato tekutina bez ustání vychází ze světcova těla jako znamení Kristovy uzdravující síly.

NEUVĚŘITELNÁ FOTOGRAFIE

Svatého Šarbela za jeho života nikdo nefotografoval a ani nikdo nenamaloval jeho portrét. Přesto existuje světcova fotografie… K mimořádné události došlo 8. května 1950. Několik maronitských misionářů a jejich žáků se fotografovalo před hrobkou svatého Šarbela. Po vyvolání fotografie zjistili, že na ní je ještě jedna postava – postava mnicha – stojící mezi nimi.

SVATOŘEČENÍ

Otec Šarbel Machlúf byl papežem Pavlem VI. svatořečen 9. října 1977. Zástupy poutníků nepřestávají navštěvovat poustevníkův hrob, který se nachází v maronitském klášteře v Annayi, kde mnozí byli zázračně uzdraveni na těle i na duchu.

Příkladem svého života a neustálou přímluvou u Boha nás svatý Šarbel vyzývá, abychom usilovali o věčné štěstí v nebi – denně, odvážně a nekompromisně. Do nebe vede pouze jedna cesta – ta, na kterou nás zve Ježíš: "Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, tachrání si ho" (Mk 8, 34-35)

MYŠLENKY SV. ŠARBELA

„S ďáblem se nebav. Skonči s ním svůj rozhovor dříve, než padne první slovo."

„Nemůžeš se utkat s ďáblem, jestliže nepoklekneš před Bohem. Ďábel nikdy nevejde neprodyšně uzavřenými okny, ale dveřmi, které mu ty otevřeš."

„Bůh tě může na počátku přivést k slzám, ale na konci bude radost."

„Nezačínej na tomto světě nic, co nebude dokončeno v nebi. Nechoď po cestě, která nevede do nebe."

ROZHOVOR O SV. ŠARBELOVI

A na závěr se seznamte se zkušeností, kterou s tímto světce učinila paní Hanka Muchová z Bačova. Ve svém srdci chová úctu ke svatému Šarbelovi a také o něm šíří povědomí mezi námi křesťany. Velmi ji tímto děkuji za ochotu sdílet svoji zkušenost.

Jaká cesta vedla k tvému seznámení se sv. Šarbelem?

Poprvé jsem o něm slyšela od maminky, která jezdí na mše svaté k Minoritům do Brna. Loni zde začaly pobožnosti ke sv. Šarbelovi vždy třetí čtvrtek v měsíci. Dovezla mi knížku Velikán prostoty Svatý Šarbel Makchlúf.

Na jeho životě mě hodně oslovila jeho neskutečná pokora a také jeho myšlenky a rady ohledně různých životních situací.

Prožíváš tuto úctu ke sv. Šarbelovi sama nebo je to záležitost celé rodiny? Co tě na tyto pobožnosti táhne?
Na pobožnosti jezdím asi rok. Snažíme se jezdit celá rodina, i když ne vždy to vyjde. Prvním impulzem bylo, že jsem se chtěla modlit a prosit na přímluvu svatého Šarbela za svou rodinu a za lidi mně blízké, kteří měli buď zdravotní nebo jiné problémy.
Každá pobožnost je jedinečná a díky ní se skrze svatého Šarbela můžeme hlouběji setkávat s Pánem.

Jak celá pobožnost probíhá?
Pobožnost začíná zpívanou Korunkou k Božímu milosrdenství, následuje mše svatá, po ní adorace, a nakonec pomazání olejem sv. Šarbela a uctěním jeho ostatků. Při adoraci se kněz modlí právě za různé problémy nejen zdravotní, ale i za osvobození z různých svázaností a závislostí atd. Velmi silné je, když kněz prochází celým kostelem s Nejsvětější svátostí.
Děti se vždy nejvíc těší na požehnání a pomazání olejem sv. Šarbela.

Po přečtení životopisu o sv. Šarbelovi jsem se dozvěděla, že na jeho přímluvu se uskutečnilo mnoho zázraků. Máš nějakou zkušenost v tomto směru?
Osobní zkušenost zatím nemám, ale vím o uzdraveních, která se na přímluvu svatého Šarbela stala.
Také jsme se modlili opakovaně novénu ke sv. Šarbelovi za těžce nemocnou kamarádku a zatím je léčba na dobré cestě.

Na závěr adorace s modlitbou na přímluvu sv. Šarbela probíhá pomazání olejem sv. Šarbela z Libanonu – o jaký olej jde?
Po smrti svatého Šarbela začala vytékat z jeho těla záhadná tekutina až do dne jeho svatořečení. Maronitští mniši uchovávají tuto tekutinu známou jako olej svatého Šarbela v klášteře v Annayi a na požádání ji rozdávají věřícím. Tento olej má krásnou vůni.

Děkuji.
- ph-

Živější představu o světcově životě si můžete udělat díky hranému **filmu – Svatý Charbel** – je dostupný na youtube.cz, se slovenskými titulky.

Podle příkladu svatého Šarbela se nebojme jít cestou pokory, sebezapření a odpírání hříchu. Staňme se jedno s Kristem – zdrojem Lásky – neustálou modlitbou, přijetím svátosti pokání a svatého přijímání a obětavou láskou k bližnímu.

Svatý Šarbeli,
ty ses zřekl požitků světa
a žil jsi v pokoře a skrytosti
v samotě poustevny.
Nyní přebýváš ve slávě nebe.
Rozpal v nás lásku k Bohu a bližnímu,
pomáhej nám volit si dobro a vyhýbat se zlu.
Chraň nás před viditelnými i neviditelnými
nepřáteli a podporuj nás
v každodenních bojích.
Mnoho lidí obdrželo od Boha na tvou
přímluvu uzdravení duše i těla,
vyřešení problémů v lidsky
beznadějných situacích.
Pohlédni s láskou na nás,
a bude-li to v souladu s Boží vůlí,
vypros nám u Boha milost,
o niž pokorně prosíme.
Především nám však pomáhej kráčet
každý den po cestě svatosti
do života věčného. Amen.

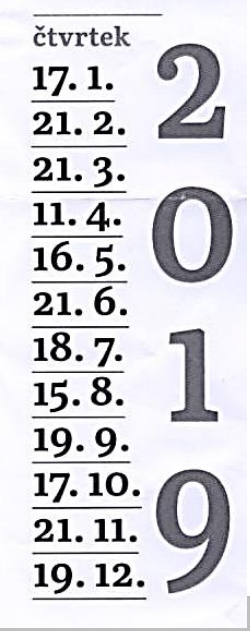

Každý třetí čtvrtek v měsíci můžete uctít
ostatky sv. Šarbela v Brně u Minoritů (v kostele sv. Janů).
Začíná se v 15 hodin zpívanou modlitbou Korunky k Božímu milosrdenství, v 15:30 je mše svatá a po ní adorace s modlitbou za uzdravení a svátostné požehnání. Na závěr pomazání olejem sv. Šarbela z Libanonu a možnost uctění ostatků.
Aktuální informace najdete na www.brno.minorite.cz

- **PŘIHLÁŠKY DO NÁBOŽENSTVÍ** jsou v kostele na stolku, přihlašovat lze děti od 2. do 9. třídy
- Jak už jste zvyklí, na stolku vedle Kancionálů leží **ČASOPISY** (Milujte se!, Immaculata a další), které jsou volně k rozebrání, popř. můžete darovat svým blízkým (finančně přispět můžete dle svého uvážení přímo na účty konkrétních periodik)
- **Z POSLEDNÍHO ZASEDÁNÍ ERF -** 8. srpna se sešla Ekonomická rada farnosti, aby projednala ekonomické záležitosti týkající se blízké budoucnosti. Pro vaši informaci ze závěrů vybírám:
  - Oprava zdi u vážanského kostela – termín dokončení na vážanské hody
  - Oprava krytého schodiště před kostelem – je to jedna z priorit, která by měla být řešena ve spolupráci s Městysem Knínice v brzké době.
  - Bezbariérový vstup do kostela – rádi bychom navázali na jednání provedená cca před dvěma lety tak, aby vstup do kostela byl jednoduchý i pro rodiče s kočárky či vozíčkáře.
  - Dveře do zpovědnice – odsouhlaseno vyrobit nové, ale s otvíráním do kostela a více odhlučněné.
  - Úprava presbytáře – oltář není originální, záměr na posun oltáře k obrazu sv. Marka
- **POD OCHRANU TVOU** je starodávná modlitba pocházející ze 3. století. Tuto mariánskou křesťanskou modlitbu všichni známe a často se ji modlíme, řidiči na začátku cesty autem, studenti před těžkou zkouškou apod. Jako bychom při jejím vyslovení vrhali záchranná lana k naší Matičce, aby ona nás podržela v nouzi, bolesti a strachu. Mnozí se modlíte "starší" verzi. **Kancionál pod číslem 008** uvádí znění modlitby, které bychom v naší univerzální církvi měli přijmout, abychom se společně se všemi křesťany v naší zemi sjednotili a mohli se modlit společnými slovy. Proto se nově začneme při nedělní modlitbě přede mší svatou modlit takto:

Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko. - Neodmítej naše prosby v našich potřebách, - ale ode všeho nebezpečí vysvoboď nás vždycky, - Panno slavná a požehnaná! - Paní naše, prostřednice naše, orodovnice naše, - u Syna nám smilování vypros, - Synu svému nás doporuč, - k Synu svému nás doprovoď.

FARNÍ DEN 2019

JEŽÍŠ TOHO NEŽÁDÁ MOC – ŽÁDÁ VŠECHNO

SV. ANSELM:

JEDINÁ MŠE SVATÁ, NA NÍŽ JSME BYLI NÁBOŽNĚ PŘÍTOMNI ZA ŽIVOTA, VÍCE PROSPÍVÁ NEŽ ZŮSTAVIT TOLIK, ABY BYLO ZA NÁS PO SMRTI SLOUŽENO TISÍC MŠÍ SVATÝCH.

Vydáno 25. 8. 2019 římskokatolickou farností Knínice u Boskovic výhradně pro vnitřní potřebu farnosti.
Náklady na tisk 1ks Farníčku jsou cca 15,- Kč – tento minimální příspěvek vkládejte do označené krabičky na stolku v kostele.
Kontakt na kněze:
P. Miroslav Šudoma - 608 755 273, Boskovice, Masarykovo nám. 20, email: boskovice@dieceze.cz
P. Vladimír Sommer (kněz na knínické faře) tel: 772696774
Kontakt do redakce: své náměty a příspěvky pište na email: p.hauptova@seznam.cz nebo napsané na papíře vhoďte do krabičky v kostele.
Farní časopis naleznete také v elektronické podobě na internetových stránkách farnosti: www.knínice.farnost.cz.